

בת-אורן

בשפופרת עם הראש החדש

נוח יותר - יפה יותר - היגייני יותר

היא

פרוטו מלט



חובבי טבע שורקי ו"דובי" צרות האהבה

לרגל חג השבועות

תתקיים ההגדלה 23/62 של מפעל הפיס

ביום ה' 7.6.62 בשעה 12.00 בצהריים.

המכירה תיפסק בשעות לפנה"צ.

מפעל הפיס

תשבץ העולם הזה 1291



מי מכס שנוגד לפני 1946 יכול לזהות ילד חמוד זה? כי כך נראה בשנת 1946 מחבר התשבץ המונח לפניכם, המעיד על תמונתו זו כי היא הטובה ביותר שיש לו. הוא כותב כי זהו תשבצו הראשון ולדעתו קל לפותרו.

9	8	7	6	5	4	3	2	1
		14		13	12	11		10
	19		18	17		16		15
		24		23	22		21	20
	28		27		26		25	
		33		32		31	30	29
			38		37		36	35
	43	42		41		40		39
47			46		45		44	
				52	51		50	49
					56	55	54	53
			60					59

- מאונן: (1) עיר קיים צרפתית. (4) מפנהיני המהפכה הצרפתית. (10) מי קום נידול פרחים. (11) קיבוץ בגליל העליון. (13) מטר 15. (14) כלי זין. (15) קניה ומכירה. (17) שם משפחתו של פמציא מכונת הקיטור. (19) חלק חתיכה. (20) ריקוד ישראלי. (22) עיר בדרום ארצות-הברית. (25) עבורו. (26) שפת ארסה. (27) כלי עבודה. (30) קיבוץ בעמק הירדן. (32) של שניים. (33) אביון. (34) קריאת הפרה. (36) נוסף. (37) ציור ספרדי (כתיב חסר). (39) מוויאון בצרפת. (41) נס. (42) איבר בנוף. (44) מפלגה באנגליה (כתיב חסר). (46) מוצא. שורש. (48) רטוב. (50) מלת קריאה. (51) קיבוץ על שפת הכינרת. (53) זרק אבן. (55) מסמר. (57) אמתחת. (58) נבעה. (59) חומר אורגני שרקב. (60) גברת באיטלקית.
- מאונן: (1) קיבוץ בנגב. (2) מטבע יפני. (3) אסתר. (5) יחידת סירה של הספק חצי מלי. (6) שקר (כסלנ). (7) מתכת קלה. (8) לבנה. (9) "הבת" וחומר המופק ביום המלח. (12) חיבת ... (15) מקום רם וגבוה. (18)

- מחלה מידבקת. (21) נהר באפריקה. (23) מלת שאלה. (24) מערכת במלה לועזית. (26) הור, הדר. (28) מצבה. (29) טרנגיה של שספיר. (31) שמו הפרטי של עורך התוכנית "נוף ארצנו" בקול-ישראל. (32) עץ חמר. (35) מסמר. (37) חופשה. (38) הר נעש (כתיב חסר). (40) אל. (41) של שניים. (43) בתוכו. (45) תעוץ. (46) סדרה. (47) עיר בישראל. (49) אופייני למי. (52) להבה של-הבת. (54) תו. (56) מלת צער. (58) הב.

הכך יועץ לענייני בעלי-חיים של הגן. הוא אף קיבל תעודת כבוד של מפקח-ציד ב' אזור הצפון, עבר זמן מה כמפקח בשמורת החולה.

אולם הצרות האמיתיות עם שכניו החלו ביום בו החליט משה לגדל דוב בכיתה. היה זה גור דובים סורי בן כמה חודשים, שנוגד בגן הביולוגי בחיפה ואשר משה קיבל על עצמו לנסות לאלפו. תוך חודש כבר ידע הדוב לעמוד על רגליו האחוריות, לטפס על סולם, לגלגל תבית ולשבת. הוא הפך אטרקציה ושעשוע לילדי הסביבה.

בית-חולים לחיות. היתה זו ההגדרה המדויקת ביותר. כי למשה שורקי (38), צבר יליד ירושלים, לא היו מעולם ידידים טובים יותר מבעלי החיים. כדי לאהוב בעלי חיים, הוא אומר, "זה צריך להיות בדם. אתה צריך להיות מוכן לחלק אתם את פרוסת הלחם האחרונה שלך. אחרת אינך נחשב לחובבי-חיים".

עוד בבית-הספר העממי שמה מורתו ל-טבע לב לנטיותיו של משה, השתדלה להקנות לו את כל שידעה על בעלי-החיים למיניהם. כשגמר את לימודיו העממיים, היה הנער משוכנע כי יוכל להקדיש את זמנו לאהבת חיה. אולם הזמנים הרצו אחרת. פרצה מלחמת העולם השנייה. משה גויס לצבא הבריטי, וזמן קצר לאחר שחזרו שבו והתגייס לשורות הלוחמים במלחמת העצמאות.

כחשור לבסוף, שבע קרבות, הביתה, נשא אחת מבנות המושב לאשה, השתקע בצריף שבחצר בית הוריו. אולם הם לא ראו בעין יפה את עיסוקיו של יוצא חל-ציהם. "הבית מסריח מבעלי-חיים ונגלות שהוא מביא הביתה", טענו בבית-המשפט, הוציאו נגדו צו פנוי (העולם הזה 1089).

הווי

בעלי הנסיון: בנצרת, הועמד לדין שלמון זרעי באשמת השתוללות וניפוץ חלונות בלשכת המס, טען להגנתו כי החתיים קים יעצו לו ש"זו הדרך היחידה להשגת כסף". . . . **תורת היהסיות:** בחיפה, ביקשה אשה, שכלבה נשך עובר אורח, כי השופט יפסק לה עונש קטן מאחר "גם הכלב קטן". . . . **ללא מעצורים:** ב"קריית-חיים, התרגז תלמיד בבית-הספר ל"נהיגה, על שנכשל במבחן, הוציא מכיסו סכין, דקר את הבוחן ואת מורה הנהיגה שחש לעזרתו.